

Panium – Numero kaksikymmentä

Daniel 11:n tapahtumien järjestys ja vuoden 2025 varoitus

Jeff Pippenger

2026-03-02

Sen historian urauurtava sovellus, joka täytti jakeet kymmenestä kuuteentoista, osoitti, että Rooma, joka vahvasti näyn, saapui vuonna 200 eKr., samana vuonna kuin Paniumin taistelu, ja minä esitän, että vuonna 2025 Rooma saapui ja vahvasti näyn Trumpin ja paavi Leon virkaanastujaisten myötä. Vuosi 2025 edustaa ainoaa kertaa, jolloin paavi ja presidentti vihittiin virkaan samana vuonna. Peto ja sen kuva korotettiin kaikkien nähtäville vuonna 2025 niille, jotka ovat halukkaita näkemään. Toisin kuin uranuurtajat, minä sovellan jakeiden järjestystä sen historian sijasta, joka alun perin täytti jakeet. Olen samaa mieltä historiasta, mutta vedän esiin jakeiden sisältämän järjestyksen historian kehystenä sen sijaan, että käyttäisin historiaa jakeiden kehysten määrittämiseen. Katson, että molemmat lähestymistavat ovat oikeita.

Makabealaisten vallankumous

Sovellan makkabilaisten sukulinjaa samankaltaisella tavalla. Makkabilaiskapina vuonna 167 eKr. tapahtui kauan Panionin taistelun vuonna 200 eKr. jälkeen ja kauan ennen kuin Pompeius valtasi Jerusalemin vuonna 63 eKr. Se linja, joka alkaa jakeessa kuusitoista kenraali Pompeiuksen Jerusalemin valloituksesta vuonna 63 eKr. ja jatkuu aina keisari Tiberiukseen saakka, joka hallitsi Jeesuksen ristiinnaulitsemisen aikaan. Risti ja Tiberius ovat edustettuina yhdennentoista luvun jakeessa kaksikymmentäkaksi.

Ja tulvan kaltaiset sotajoukot pyyhkäistään pois hänen edestään ja murskataan; niin myös liiton ruhtinas. Daniel 11:22.

Kenraali Pompeiuksen Jerusalemin valloitus vuonna 63 eKr. jakeessa kuusitoista sekä risti vuonna 31 jKr. jakeessa kaksikymmentäkaksi edustavat profeetallista linjaa, joka alkaa sunnuntailain symbolista ja päättyy sunnuntailain symboliin. Jakeessa kaksikymmentäkolme on katkos tässä tekstijaksossa, ja näin se merkitsee jakeen kaksikymmentäkaksi sen profeetallisen linjan päätepisteeksi, joka alkoi jakeessa kuusitoista. Sen lisäksi, että linja päättyy selvästi jakeessa kaksikymmentäkaksi, on myös se tosiasia, että jae kaksikymmentäkaksi on symboli samasta tienviitasta, jota jakeessa kuusitoista edustetaan; näin jakeet kuusitoista–kaksikymmentäkaksi saavat alfan ja omegan todistuksen siitä, että ne muodostavat erillisen profeetallisen linjan.

Lisää tähän se, että jakeet viisitoista ja kuusitoista merkitsevät siirtymää seleukidien valtakunnasta Rooman valtaan, niin näet jatkuvuuden katkeamisen seleukideista jakeessa viisitoista roomalaisiin jakeessa kuusitoista, ja jakeen kuusitoista ja kahdenkymmenen kahden välinen jakso on selvästi eristetty yhtenäiseksi profeetalliseksi linjaksi. Jae kuusitoista esittelee seuraavan vallan, joka tulee hallitsemaan Juudeaa, ja merkitsee siten profeetallisen historian siirtymää samoin kuin jae kaksikymmentäkolme. Linja alkaa ja päättyy sunnuntailain symboliin, ja linja päättyy yhdennentoista luvun kahdenteenkymmenenteentoiseen jakeeseen.

Smith — ja kolme keisaria

Se tosiasia, että jae kuusitoista edustaa sunnuntailakia, samoin kuin jae kaksikymmentäkaksi, edellyttää, että nämä kaksi jaetta asetetaan keskenään rinnakkain. Uriah Smith kommentoi jaetta kaksikymmentäkolme ja selittää, miksi se kuvaa historiaa, joka alkoi aiempien jakeiden historiassa kauempaa takaa, sen sijaan että se kuvaisi historiaa, joka seuraa välittömästi jakeen kaksikymmentäkaksi ristiä.

“JAE 23. Ja sen jälkeen, kun liitto on tehty hänen kanssaan, hän toimii petollisesti; sillä hän nousee esiin ja vahvistuu vähälukuisen kansan avulla.”

Se ”hän”, jonka kanssa tässä mainittu liitto tehdään, täytyy olla sama valta, joka on ollut profetian aiheena 14. jakeesta alkaen; ja että tämä on Rooman valta, käy kiistattomasti ilmi profetian täyttymisestä kolmessa yksilössä, kuten jo on huomautettu, jotka hallitsivat vuorollaan Rooman valtakuntaa; nimittäin Julius, Augustus ja keisari Tiberius. Ensimmäinen, palattuuan oman maansa linnoitukseen voitonriemussa, kompastui ja kaatui, eikä häntä enää löytynyt. Jae 19. Toinen oli verojen määrääjä; ja hän hallitsi valtakunnan loistossa ja kuoli ei vihassa eikä taistelussa, vaan rauhallisesti omassa vuoteessaan. Jae 20. Kolmas oli teeskentelijä ja luonteeltaan mitä keltvottomimpia. Hän pääsi valtakuntaan rauhallisesti, mutta sekä hänen hallituskautensa että hänen elämänsä päättyivät väkivaltaisesti. Ja hänen hallituskauteensa liiton Ruhtinas, Jeesus Nasaretilainen, surmattiin ristillä. Jakeet 21, 22. Kristusta ei voida koskaan enää murskata eikä panna kuolemaan; sen tähden emme voi mistään muusta hallitusvallasta emmekä mistään muusta ajasta löytää näiden tapahtumien täyttymystä. Jotkut yrittävät soveltaa nämä jakeet Antiokhokseen ja tehdä eräästä juutalaisten ylimmäisestä papista liiton ruhtinaan, vaikka heitä ei koskaan sellaisiksi kutsuta. Tämä on samaa laatua oleva päättely kuin se, joka pyrkii tekemään Antiokhoksen hallituskaudesta Danielin 8. luvun pienen sarven täyttymyksen; ja sitä esitetään samaa tarkoitusta varten; nimittäin katkaisemaan se suuri todistusten ketju, jolla osoitetaan, että adventtioppi on Raamatun oppi ja että Kristus on nyt ovella. Mutta todistusta ei voida kumota; ketju ei voida katkaista.

”Saatettuaan meidät valtakunnan maallisten tapahtumien kautta aina seitsemänkymmenen viikon loppuun saakka profetta vie meidät jakeessa 23 takaisin aikaan, jolloin roomalaiset tulivat juutalaisten liiton kautta suoranaisesti yhteyteen Jumalan kansan kanssa, vuonna 161 eKr.; tästä kohdasta meidät sitten johdetaan suoraviivaisessa tapahtumien ketjussa alas seurakunnan lopulliseen voittoon ja Jumalan iankaikkisen valtakunnan pystyttämiseen. Juutalaiset, joita Syyrian kuninkaat sortivat ankarasti, lähettivät lähetystön Roomaan anoakseen roomalaisten apua ja liittyäkseen heidän kanssaan ’ystävyyden ja liittoutumisen liittoon’. 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. Roomalaiset kuuntelivat juutalaisten pyyntöä ja myönsivät heille säädöksen, joka oli laadittu näillä sanoilla:—”

”Senaatin säädös avunannon ja ystäväyden liitosta juutalaisten kansan kanssa. Ei ole luvallista kenenkään, joka on roomalaisten alamainen, käydä sotaa juutalaisten kansaa vastaan eikä avustaa niitä, jotka niin tekevät, lähettämällä heille viljaa, laivoja tai rahaa; ja jos juutalaisia vastaan tehdään hyökkäys, roomalaisten tulee auttaa heitä niin pitkälle kuin he kykenevät; samoin, jos roomalaisia vastaan tehdään hyökkäys, juutalaisten tulee auttaa heitä. Ja jos

juutalaiset haluavat lisätä jotakin tähän avunannon liittoon tai poistaa siitä jotakin, se tehtäköön roomalaisten yhteisellä suostumuksella. Ja mikä tahansa lisäys näin tehdäänkin, se on oleva voimassa.’ ’Tämän säädöksen’, sanoo Josephus, ’kirjoittivat Eupolemus, Johanneksen poika, ja Jason, Eleasarin poika, aikana jolloin Juudas oli kansan ylimmäinen pappi ja hänen veljensä Simon sotajoukon päällikkö. Ja tämä oli ensimmäinen liitto, jonka roomalaiset tekivät juutalaisten kanssa, ja se toimitettiin tällä tavoin.”

”Tähän aikaan roomalaiset olivat pieni kansa, ja he alkoivat toimia petollisesti eli viekkaudella, niin kuin sana merkitsee. Ja tästä lähtien he kohosivat tasaisen ja nopean nousun kautta siihen vallan huippuun, jonka he myöhemmin saavuttivat.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

Jakeen kaksikymmentäkaksi risti ei ainoastaan päättää rivin symbolilla, joka on myös rivin alussa, vaan seuraava jae palaa takaisin siihen historiaan, joka edelsi ristiä, noin kolmekymmentä vuotta Paniumin jälkeen ja noin sata vuotta ennen kuin Rooma valloitti Jerusalemin. Juutalaisten liiton tienviitta, jonka Smith tässä määrittelee vuodeksi 161 eKr., määritellään muiden pioneerien toimesta vuodeksi 158 eKr. Se seikka, johon tässä keskityn, ei niinkään ole vuosiluku, vaan se, että jakeet kuusitoista–kaksikymmentäkaksi edustavat profeetallisen historian linjaa, jonka sekä alfa että omega on sunnuntailaki. Sitten, kun jakeen kuusitoista ja jakeen kaksikymmentäkaksi välinen linja on esitetty, jae kaksikymmentäkolme toistaa ja laajentaa jakeiden kuusitoista–kaksikymmentäkaksi linjan sisällä olevan historian. Jakeen kaksikymmentäkolme edustama profeetallinen historian linja on makkabilaisten historia, ja makkabilaisten historia on täydellinen rinnakkaisuus Yhdysvaltain historian kanssa.

Kaksi dynastiaa

Makkabilaiset edustavat kapinaa Seleukidien valtakuntaa vastaan, ja se alkoi Antiokhos Epifaneen hallituskaudella. Kapina kohdistui pohjoiseen Seleukidien valtakuntaan, ja se johti voittoon, joka synnytti toisen niistä kahdesta Juudean dynastiasta sillä ajanjaksolla, joka lopulta johti Jerusalemin hävitykseen vuonna 70 jKr. Ensimmäinen dynastia oli hasmonealainen ja toinen herodilainen. Herodilainen dynastia oli toinen Juudean hallitus pohjoisesta Seleukidien valtakunnasta vapautumisen jälkeen. Se oli suoranaisesti yhteydessä Rooman järjestelmään, kun taas sitä edeltänyt hasmonealainen dynastia oli olennaisesti juutalainen. Hasmonealainen dynastia alkoi vuonna 141 eKr., ja vuonna 37 eKr. alkoi herodilainen dynastia, joka kesti vuoteen 70 jKr. saakka.

Dynastiat edustavat Juudean hallitusta, muinaista ja kirjaimellista ihanaa maata.

Makkabealaikapina ajoittui vuosille 167–160 eKr. Vuonna 164 eKr. makkabealaiset ajoivat Antiokhos Epifaneen pois Jerusalemistä sekä puhdistivat ja vihkivät uudelleen temppelin sen jälkeen, kun Antiokhos oli saastuttanut sen, mutta vasta vuonna 141 eKr. pohjoinen seleukidivalta kukistettiin lopullisesti ja hasmonealaisdynastia alkoi.

Herodeksen dynastia on avain tähän linjaan, sillä Herodes Suuri antoi käskyn surmata lapset Jeesuksen syntymän aikaan, ja hänen poikansa hallitsi, kun Jeesus kuoli. Herodes Suuri oli isä, ja hän oli Juudean kuningas, mutta hänen poikansa oli ainoastaan neljännesruhtinas, mikä merkitsee, että hän oli valtakunnan neljänneksen hallitsija, enemmän maaherran kuin kuninkaan kaltainen.

Siksi häneltä puuttui se valtuus, joka edellytti hänen olevan yhteydessä Pilatukseen Kristuksen ristiinnaulitsemiseksi. Jeesuksen syntymä oli hänen profetian linjassaan profeetallinen ”lopun aika”, ja Hänen kuolemansa edustaa sunnuntailakia. Ensimmäinen Herodes edustaa vuotta 1989, ja viimeinen Herodes on sunnuntailaki. Herodes-isästä Herodes-poikaan kulkee Kristuksen profeetallinen linja.

Makkabilaisten sukujuuri alkaa voitokkaalla kapinalla pohjoisen kuningasta vastaan, joka oli pakottanut juutalaisille kreikkalaiset tapansa, kulttuurinsa sekä kreikkalaisen uskontonsa. Hasmonialaisen dynastian alku edusti vuotta 1798. Miksi näin, saatat kysyä? Jos yksi dynastia alkaa profeetallisena ”lopun aikana”, kuten Herodeksen dynastian kohdalla Kristuksen syntymän aikaan, silloin toisen dynastian olisi profeetallisen välttämättömyyden nojalla alettava samalla tavoin. Molemmat dynastiat alkavat lopun ajalla, kun sovelamme Kristuksen syntymää ”lopun ajaksi”, mutta tyhmät eivät koskaan näe sitä sinetöimätöntä valoa, joka liittyy lopun aikaan.

Meidänkin aikanamme, samoin kuin Kristuksen päivinä, Raamattua voidaan lukea väärin tai tulkita väärin. Jos juutalaiset olisivat tutkineet Kirjoituksia vakavin, rukoilevin sydämin, heidän etsimisensä olisi palkittu oikealla tiedolla ajasta, eikä ainoastaan ajasta, vaan myös Kristuksen ilmestymisen tavasta. He eivät olisi liittäneet Kristuksen kirkasta toista tulemusta hänen ensimmäiseen adventtiinsä. Heillä oli Danielin todistus; heillä oli Jesajan ja muiden profeettojen todistus; heillä oli Mooseksen opetus; ja tässä oli Kristus heidän aivan keskellään, ja silti he tutkivat Kirjoituksia etsiessään todistusta hänen tulemisestaan. Ja he tekivät Kristukselle juuri ne teot, joista oli ennustettu, että he ne tekisivät. He olivat niin sokaistuneita, etteivät tienneet, mitä tekivät.

”Ja monet tekevät tänä päivänä, vuonna 1897, samoja asioita, koska heillä ei ole ollut kokemusta niistä koettelevista sanomista, jotka sisältyvät ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomaan. Jotkut tutkivat Kirjoituksia löytääkseen todistusta siitä, että nämä sanomat ovat yhä tulevaisuudessa. He kokoavat yhteen sanomien totuudenmukaisuuden, mutta eivät anna niille niiden oikeaa paikkaa profeetallisessa historiassa. Sen tähden tällaiset ovat vaarassa johtaa kansaa harhaan sanomien sijoittamisen suhteen. He eivät näe eivätkä ymmärrä lopun aikaa eivätkä sitä, mihin ajankohtaan sanomat on sijoitettava. Jumalan päivä tulee hiipivin askelin; mutta muka viisaat ja suuret miehet jaarittelevat ’korkeammasta koulutuksesta’. He eivät tunne Kristuksen tulemisen merkkejä eivätkä maailman lopun merkkejä.” Paulson Collection, 423, 424.

Kristuksen syntymän tunnistaminen ”lopun ajaksi” ja siten avaimena Makkabeusten linjan tuomiseksi viimeisten päivien nykyisen totuuden asiayhteyteen tekee Kristuksesta juuri tämän katkelman varsinaisen keskuksen, mikä on myös todiste siitä, että tämä sovellus on pätevä.

Makkabealaisten suku havainnollistaa hengellistä ihanaa maata, ja havainnollistus alkaa ajanjaksosta, jolloin ihanan maan asukkaat irtautuvat pohjoisen kuninkaan poliittisesta ja uskonnollisesta herruudesta. Makkabealaiskapina, joka johti hasmonialaiseen dynastiaan, edustaa vuotta 1776, ja kapina pohjoisen kuningasta vastaan, jonka makkabealaiset toteuttivat, edusti vallankumoussotaa. Vuodesta 1776 vuoteen 1798 ulottuvat kaksikymmentäkaksi vuotta edustavat sitä makkabealaiskapinaa, joka johti hasmonialaiseen dynastiaan lopun aikana vuonna 1798 ja

joka jatkui siihen saakka, kunnes herodiaalinen dynastia alkoi lopun aikana vuonna 1989. Herodiaalinen dynastia jatkui Jerusalemin hävitykseen asti vuonna 70 jKr.

Tässä historianlinjassa on tärkeää tunnistaa kaksi seikkaa: se on kuvaus muinaisesta ihanasta maasta, joka on nykyisen ihanan maan esikuva, ja se alkaa historianlinjassa, joka käynnistyy jakeesta kuusitoista, missä Rooma valloittaa ihanan maan ensimmäisen kerran ja näin yksilöi tämän linjan ensisijaisen teeman. Jakeen kuusitoista linjasta jakeeseen kaksikymmentäkaksi ulottuva jakso edustaa ihanaa maata, ja sen asiayhteytenä on pian tuleva sunnuntailaki. Tämä linja edustaa myös kahta palvojien luokkaa, jotka vaikuttavat kumpaankin dynastiseen hallitukseen. Saddukeuksia oli lukumääräisesti vähemmän, mutta he hallitsivat yleensä juutalaista uskonnollista ja poliittista järjestelmää kummallakin dynastisella kaudella. Uskonnollista järjestelmää hallinnoi papisto, ja tähän papistoon vaikuttivat myös sekä saddukeukset että fariseukset. Sekä hasmonealainen että herodilainen hallitus olivat fariseusten ja saddukeusten vaikutuksen alaisia, ja nämä kaksi dynastiaa edustavat Yhdysvaltain hallitusta vuodesta 1798 sunnuntailakiin asti.

Fariseukset ja saddukeukset edustavat kahta poliittisten suuntausten ryhmää, jotka erottuvat kannastaan orjuuskysymykseen. Demokraatit kannattavat orjuutta ja republikaanit vastustavat orjuutta; ja yhdessä ne toimivat vuorovaikutuksessa Yhdysvaltain perustuslaillisen hallituksen poliittisen järjestelmän kanssa. Tuo hallitus on Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskeva maapeto, ja maapedon ulkoinen historia esitetään sen republikaanisella sarvella. Sisäinen historia esitetään protestanttisella sarvella. Sarvet ovat pedossa erotetut, sillä peto on perustuslaki, joka erottaa valtion sarven kirkon sarvesta, mutta ne kulkevat historian läpi yhdessä. Republikaanisella sarvella on kaksi vaikutusta joko orjuuden puolesta tai sitä vastaan. Protestanttisella sarvella on kaksi vaikutusta joko seitsemännen päivän sapatin tai auringon ensimmäisen päivän puolesta.

Noin kolmekymmentä vuotta Paniumin taistelun jälkeen makkabealaiset merkitsevät Yhdysvaltain historian Raamatun profetian kuudentena valtakuntana. Sitten noin sata vuotta myöhemmin jae kuusitoista täyttyy, kun Jerusalem valloitetaan, esikuvaten ristiä. Juudea on toinen niistä kolmesta esteestä, jotka Rooma kukistaa ottaessaan maailman hallintaansa. Kenraali Pompeius valloitti Syyrian vuonna 65 eKr. ja sitten Juudan vuonna 63 eKr. Augustus Caesar valloittaisi kolmannen esteen Aktionin taistelussa vuonna 31 eKr. Tämä historia esitetään jakeiden kuusitoista–kaksikymmentäkaksi linjassa.

Ristin aikaan mennessä makkabilainen historia on ollut käynnissä lähes kaksisataa vuotta. Uriah Smith osoittaa, että historia, jota jakeen kaksikymmentäkolme liitto juutalaisten kanssa edustaa, tulee kohdistaa historian lähtökohtaan, joka sijoittui lähes kaksisataa vuotta ennen jakeen kaksikymmentäkaksi ristiä koskevaa historiaa. Jakeen kaksikymmentäkaksi ristiä koskeva historia on kohdistettava jakeeseen kuusitoista, sillä myös jae kuusitoista on sunnuntailaki. Tämä merkitsee, että makkabealaisten linja, joka on Juudan ihanan maan historia, alkaa hyvissä ajoin ennen jakeen kuusitoista sunnuntailakia.

Kun ymmärrämme, että milleriittien historia kuvaa sadan neljäkymmenen tuhannen historiaa, voimme rinnastaa milleriiteille vuoden 1798, lopun ajan, sadan neljäkymmenen tuhannen lopun aikaan vuonna 1989. Kun teemme tämän, asetamme ensimmäisen ja toisen enkelin

historian kolmannen enkelin historian päällekkäin. Vuodet 1798 ja 1989 ovat Danielin 11. luvun 40. jakeen historian alfa- ja oomega-virstanpylväät.

Neljäskymmenes jae alkaa ”lopun ajassa”, jonka voidaan helposti osoittaa olevan vuosi 1798; ja oikein ymmärrettynä Neuvostoliiton romahtaminen vuonna 1989 täytti neljänneksikymmenennen jakeen, ja tuo täyttymys oli myös ”lopun aikaa”. Kaksi ”lopun aikaa” yhdessä jakeessa, samassa luvussa, jossa on makkabilaisten linja. Makkabilaisten kapina, joka johti hasmonealaiseen dynastiaan, kuvaa kahtakymmentäkahta vuotta vuodesta 1776 vuoteen 1798. Vuonna 1798 hasmonealainen dynastia alkoi, ja herodilainen dynastia alkoi vuonna 1989.

Daniel 11:n kymmenes jae yksilöi vuoden 1989, ja kuudestoista jae on sunnuntailaki. Näiden jakeiden sisältämä historian linja edustaa kolmea taistelua sekä eteläisen kuninkaan perikatoa ja Rooman astumista profeetalliseen historiaan. Se sisältää myös kahden dynastian linjan, joka esikuvallistaa sitä muutosta, joka tapahtuu, kun Ilmestyskirjan 13. luvun maapeto, jolla ”oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja” joka ”puhui niinkuin lohikäärme”, ilmestyy. Järjestyksessä ensimmäinen juutalainen dynastia on karitsa ja toinen roomalainen dynastia on lohikäärme. Ensimmäinen dynastia oli juutalainen, toinen oli roomalainen. Olipa maapeto juutalainen tai roomalainen, sillä oli kaksi sarvea.

Juutalainen dynastia edustaa protestanttista sarvea, ja roomalainen dynastia edustaa republikaanista sarvea. Molemmilla sarvilla on myös profeetallinen kaksijakoisuus. Saddukeukset ja fariseukset muodostavat esikuvan orjuutta kannattaville demokraateille vastakohtana orjuuden vastustajille republikaaneille; samalla ne edustavat myös tyhmien neitsyiden kaksinkertaista jakoa vastakohtana viisaille neitsyille. Fariseukset tyhminä neitsyinä puhdistetaan ensimmäisessä pettymyksessä, ja saddukeukset puhdistetaan toisessa temppelin puhdistuksessa. Fariseukset, Sardeksen seurakunnan tavoin, väittivät omaavansa elämän nimen, mutta olivat kuolleet, ja heidät puhdistetaan ensin; sitten saddukeukset, jotka kielsivät Jumalan voiman, kielsivät Keskiyön huudon voiman ja sanoman. Saddukeukset ovat liittokansa, joka sivuutetaan; saddukeukset ovat niitä, jotka tyytyvät hyvien tunteiden kokemuksiin.

”Kristuksen tulemus, sellaisena kuin siitä ilmoitettiin ensimmäisen enkelin sanomassa, ymmärrettiin esikuvattavan yljän tulolla. Hänen pian tapahtuvan tulonsa julistuksen synnyttämä laajalle levinnyt uskonpuhdistus vastasi neitsyiden lähtemistä liikkeelle. Tässä vertauksessa, samoin kuin Matteuksen 24. luvun vertauksessa, esitetään kaksi ryhmää. Kaikki olivat ottaneet lamppunsa, Raamatun, ja sen valossa lähteneet ylkää vastaan. Mutta vaikka ’tyhmät ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa’, ’viisaat ottivat öljyä astioihinsa lamppujensa kanssa’. Jälkimmäinen ryhmä oli saanut Jumalan armon, Pyhän Hengen uudistavan ja valaisevan voiman, joka tekee Hänen sanastaan lampun jaloille ja valon polulle. Jumalan pelossa he olivat tutkineet Kirjoituksia oppiakseen tuntemaan totuuden ja olivat vakavasti etsineet sydämen ja elämän puhtautta. Näillä oli henkilökohtainen kokemus, usko Jumalaan ja Hänen sanaansa, jota pettymys ja viivytykset eivät voineet kukistaa. Toiset ’ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa’. He olivat toimineet hetken vaikutuksesta. Juhlallinen sanoma oli herättänyt heidän pelkonsa, mutta he olivat tukeutuneet veljiensä uskoon, tyytyväisinä hyvien tunteiden lepattavaan valoon, vailla totuuden perusteellista

ymmärrystä tai sydämessä tapahtunutta todellista armon työtä. Nämä olivat lähteneet Herraa vastaan toivon täyttämistä välittömän palkan odotuksessa; mutta he eivät olleet valmistautuneet viivytykseen ja pettymykseen. Koettelemusten tullessa heidän uskonsa petti, ja heidän valonsa paloivat himmeästi.” The Great Controversy, 393.

Olipa kysymys poliittisista tai uskonnollisista voimista, molemmat luokat yhtyivät viisaita vastaan kriisissä keskiyöllä. Tämän todettuamme aloitimme artikkelin tuomalla esiin sen seikan, että sovellan jaetta neljätoista sen perusteella, mikä on sen sijoitus jakeiden kulussa, vastoin sitä historiallista järjestystä, jota jakeet edustavat. Käytän tätä logiikkaa sopusoinnussa jakeen kaksikymmentäkolme sijoituksen kanssa. Tienviitan sijoituksen tulee vastata sen historiallista täyttymystä. Liitto, jonka juutalaiset tekivät Rooman kanssa makkabilaisten aikakautena, määrittä, mihin jaetta sovellettaisiin. Jakeen neljätoista ”rosvot”, jotka vahvistavat näyn, tekivät niin vuonna 200 eKr., juuri Paniumin taistelun vuonna, mutta taistelu ja rosvot ovat kaksi eri symbolia.

”Rosvoista” tulee osa kertomusta ei luodakseen suoraa yhteyttä Paniumin taistelun ajankohtaan, vaan osoittaakseen sen suhteen, jonka he loivat Egyptin heikentyneeseen viisivuotiaaseen hallitsijaan, jonka Antiokhos oli pian kukistava. He eivät halunneet keskeytystä egyptiläisen vehnän tuonnille Rooman valtakuntaan. Jakeen aiheena on Rooman profeetallinen suhde haavoittuvaan viisivuotiaaseen Egyptin kuninkaaseen. Tuo väliintulo yksilöi niiden seurausten jälkiseuraukset, jotka seuraavat Putinin yrityksestä liittää Ukrainan kirkon alistaminen Venäjän kirkon alaisuuteen sellaisena kuin se oli aiemmin, ennen vuotta 1989. Tuo yritys käynnistää hänen eteläisen valtakuntansa asteittaisen rappeutumisen, ja kun Putin kuolee, kuten Ptolemaios kuoli, tai joutuu jollakin tavoin maanpakoon, kuten Ussia ja Napoleon, hänet poistetaan profeetallisesti, ja hänen valtakuntaansa hoitaa silloin joukko vähemmän päteviä johtajia. Sitten viisivuotiaan kuninkaan aikana paavillinen Rooma puuttuu asiaan suojellakseen etujaan, jotka ovat Ukrainan kirkko.

Paavius ei asetu Venäjän tai Ukrainan ortodoksian puolelle; se pelaa kaikkia osapuolia saattaakseen kaikki uskonnolliset yhteisöt valtansa alle, kuten Jesajan neljännessä luvussa esitetään.

Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme; salli vain, että meitä kutsutaan sinun nimelläsi, jotta häpeämme otettaisiin pois. Sinä päivänä Herran vesa on oleva ihana ja kirkas, ja maan hedelmä on oleva erinomainen ja kaunis niille Israelin pelastuneille, jotka ovat päässeet pakoon. Ja on tapahtuva, että se, joka on jäänyt jäljelle Siioniin, ja se, joka on säilynyt Jerusalemissa, kutsutaan pyhäksi, jokainen, joka on kirjoitettu elävien joukkoon Jerusalemissa. Jesaja 4:1–3.

Paavius ottaa valtaansa kaikki uskonnolliset yhteisöt, joita kuvataan seitsemänä naisena, mikä tarkoittaa kaikkia kirkkoja. Nuo seitsemän kirkkoa haluavat tulla kutsutuiksi katolisiksi, mikä merkitsee yleismaailmallista, eivätkä ne selvästikään ole Jumalan kansaa, sillä ne aikovat pukeutua omiin vaatteisiinsa. Kaikkien niiden uskonnollisten yhteisöjen yhdistyminen, jotka tahtovat pukeutua omiin inhimillisiin vaatteisiinsa, tapahtuu sinä aikana, jolloin ”Jerusalemissa olevia kutsutaan pyhiksi”, jolloin Herran oksa muuttuu laodikealaisesta kansasta filadelfialaiseksi kansaksi; silloin paaviudesta tulee kaikkien uskonnollisten yhteisöjen pää juuri sinä aikana, jolloin

se tehdään myös poliittisten yhteisöjen pääksi.

Vuonna 1989 ukrainalainen seurakunta oli vertauskuva siitä, että pohjoisen kuningas pyyhkäisee pois Neuvostoliiton, ja Putin pyrkii palauttamaan entisen alistussuhteen, saa otsaansa spitaalini ja aloittaa vainon sitä uskontoa vastaan, joka kieltäytyi hänen vaatimuksistaan. Tuo vaino tapahtui Ptolemaioksen omassa maassa, Aleksandrian kaupungissa, joten ne Venäjän sisällä olevat kirkot, joihin Rooma vaikuttaa, tulevat olemaan Putinin kohde — ja hänen loppunsa. Kun Trump valmistautuu Paniumin taisteluun, hänen avoin suhteensa heikentyneen egyptiläisen lapsikuningaan suojelijan tunnustetaan vuonna 2025. Roomalainen valta, joka vuonna 200 eKr. suojeli egyptiläistä lapsikuningasta, ei silloin suojele lapsikuningasta. Hän auttaa lopettamaan lapsikuningaan. Rooma Egyptin suojelijana vuonna 200 eKr. edustaa Roomaa Egyptin tuhoajana Paniumin taistelussa.

Milleriit

Milleriläiset eivät nähneet kolmea roomalaista valtaa, vaan ainoastaan kaksi, mutta heidän totuutensa oli siitä huolimatta totuus. Antiokhoksen profeetallinen logiikka vertauskuvana sallii meidän soveltaa jakeen neljätoista historiaan, joka edeltää jaetta viisitoista, vaikka historia, joka alun perin täytti nämä jakeet, sijoitti sekä jakeen neljätoista että viisitoista vuoteen 200 eKr. Väitän, että jae kuusitoista on pian tuleva sunnuntailaki ja että jae neljätoista oli vuosi 2025 ja jae viisitoista on vielä tulevaisuudessa oleva Paniumin taistelu. Antiokhos osoittaa, että nämä kolme taistelua ovat yksi profeetallinen linja, sillä hän on läsnä kaikissa kolmessa taistelussa, mutta hän myös todistaa sen väitteen, jonka esitän: jakeiden lopunajan sovellutuksen, kun ne oikein jaetaan rivi rivin päälle -metodologian mukaisesti.

Antiokhos oli läsnä kaikissa kolmessa taistelussa, ja viimeisinä päivinä hän edustaa paaviuden sijaistoimivaltaa vuosina 1989 (Reagan ja Yhdysvallat), 2014 (Zelensky ja Ukraina), ja sitten Paniumin taistelussa kyseessä on sama sijaistoimivalta kuin vuonna 1989, sillä Jeesus edustaa aina loppua alun kautta. Ronald Reagan on kuollut ja haudattu, joten Antiokhoksen historiallinen todistus on täsmällinen milleriläisen ymmärryksen mukaan, mutta alisteinen niille säännöille, jotka hallitsevat rivin rivin päälle -sovellusta. Jakeiden viimeinen paavillinen sijaistoimivalta on Trump, vaikka historiallisesti Antiokhos oli läsnä kaikissa kolmessa taistelussa. Jotta jae kolmetoista täyttyisi, Trumpin täytyi hävitä toiset vaalit, sillä jakeessa kolmetoista hän ”palaa”, entistä voimakkaampana, kyllin vahvana ottaakseen luodin korvansa läpi, mikä yhdessä oikean peukalon ja oikean isovarpaan kanssa oli se, mikä tuli voidella verellä, kun papit voideltiin.

Reagan esikuvasi Trumpia, sillä Reagan on ensimmäinen lopunajan viimeisistä kahdeksasta presidentistä vuodesta 1989 lähtien. Lincoln esikuvasi Trumpia, sillä hän oli ensimmäinen republikaaninen presidentti. Orjuuden kannattajat demokraatit murhasivat Lincolnin liitossa Rooman kanssa, ja sekä Ronald Reagan että hänen paavillinen vastineensa Johannes Paavali II selvisivät salamurhayrityksistä. Trump murhattiin poliittisesti vuonna 2020 varastettujen vaalien kautta Ilmestyskirjan yhdentoista luvun seitsemännen jakeen täyttymyksenä, ja sitten vuonna 2024 hän nousi kuolleista yhdennentoista jakeen täyttymyksenä.

Ja kun he ovat päättäneet todistuksensa, peto, joka nousee syvyydestä, käy sotaa heitä vastaan ja voittaa heidät ja tappaa heidät. ... Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtenyt elämän Henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ilmestys 11:7, 11.

Trumpin ylösnousemus oli hänen ”paluunsa” jakeessa kolmetoista, ja se tarjosi myös rinnakkaiskuvan eräästä Rooman ominaispiirteestä, sillä Rooma on ”se kahdeksas, joka on niistä seitsemästä”, ja Trump on Rooman kuva.

Ja peto, joka oli eikä enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen. Ilmestys 17:11.

Trumpin toinen virkakausi tekee hänestä Reaganin jälkeisen kahdeksannen presidentin, ja koska hän oli myös kuudes, Trump on paaviuden kanssa yhdenmukaisesti ”se kahdeksas, joka on niistä seitsemästä”. Kahdeksan on ylösnousemuksen symboli, mikä korostaa sitä, että hänen, paaviuden kuvana, oli välttämätöntä saada kuolinhaava, joka parani, voidakseen ”palata”.

Ja minä näin yhden sen päistä ikään kuin kuoliaaksi haavoitettuna; ja sen kuolinhaava parani; ja koko maailma ihmetteli petoa seuraten. Ilmestys 13:3.

Kun kuolinhaava paranee, maailma ”ihmettelee petoa”, ja kun Trump herätettiin henkiin kahdeksanneksi, joka on niistä seitsemästä, vuonna 2024, hän ”palasi”, ja koko maailma ihmetteli häntä.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta tuleva elämän Henki, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Trump ”palasi” vuoden 2024 vaaleissa, ja sitten vuonna 2025 sekä hän että paavi Leo vihittiin virkaansa. Jeesus antoi suoran ja oikeudenmukaisen varoituksen kenelle tahansa, joka tahtoi nähdä.

Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhunut profeetta Daniel, seisovan pyhässä paikassa — joka tämän lukee, se ymmärtäköön — Matt. 24:15.

Markus sanoo sen ehkä hieman selvemmin.

Mutta kun te näette hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan siellä, missä sen ei tule olla, (joka tämän lukee, se ymmärtäköön,) silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Mark. 13:14.

Hävityksen kauhistus on Rooma sen jokaisessa kolmessa vaiheessa. Pakanallinen, paavillinen ja nykyinen Rooma on kukin varoituksen vertauskuva Jumalan kansalle. Varoitus on tunnistettava silloin, kun Rooma on ”pyhässä paikassa” tai siellä, ”missä sen ei tule olla”. Ihana maa on Raamatussa pyhä maa, ja Yhdysvallat on hengellinen ihana maa.

Ja Herra ottaa omakseen Juudan, osuutensa pyhässä maassa, ja valitsee jälleen Jerusalemin. Vaietkoon kaikki liha Herran edessä, sillä hän nousee pyhästä asuinsijastaan. Sakarja 2:12, 13.

Kun näet Rooman seisovan pyhässä paikassa, Herra valitsee Jerusalemin liittokansakseen viimeisen kerran. Kun Reagan, ensimmäinen kahdeksasta presidentistä, solmi salaisen liiton Raamatun profetian antikristuksen kanssa, se merkitsi avointa liittoa Rooman kanssa kahdeksannen ja viimeisen presidentin toimesta lopun ajasta lähtien vuonna 1989. Oomega-symbolit kääntävät usein alfa-symbolin ominaisuudet päinvastaisiksi.

Paavi Leon ja Trumpin virkaanastuminen vuonna 2025 osoittaa ilmenevän suhteen Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskevan meripedon ja maapedon välillä. Käänte Trumpin ja Leon avoimeksi liitoksi, jota Reaganin ja Johannes Paavali II:n salainen liitto esikuvallisesti edelsi, ilmaisee meille, että egyptiläisen lapsikuninkaan tuki, joka täytti jakeen neljatoista vuonna 200 eKr., merkitsee tuen puuttumista lopun aikana.

Vuosi 2025 vahvistaa ulkoisen perustavan näyn eli profetian, sillä se korottaa Rooman esiin Rooman varoituksena, jonka Daniel yksilöi symboliikalla ”hävityksen kauhistus”. Hävityksen kauhistuksen varoitus tapahtuu ennen sitä tuhoa, jota ”hävitys” edustaa. Cestiuksen aikana tapahtuneessa Jerusalemin piirityksessä varoitusta kuvasi se, että Rooman vallan liput asetettiin pyhäkön pyhitetylle alueelle. Ne, jotka näkivät, ymmärsivät, tottelivat ja lähtivät kaupungista, varjeltiin, kun piiritys alkoi uudelleen. He näkivät roomalaisen varoitusmerkin. Kristityt, jotka erottautuivat Pergamonin langenneesta seurakunnasta ja sittemmin Tyatiran seurakunnasta, pakenivat erämaahan nähdessään synnin ihmisen istuvan Jumalan temppelissä. Nämä todistajat osoittavat Danielin puhuman hävityksen kauhistuksen varoituksen viimeisinä päivinä.

Olemme toistuvasti osoittaneet, että vuosi 1888 oli Cestiuksen piiritys ja että sunnuntailakikriisin päätös on Tituksen piiritys. Blairin 1880-luvun sunnuntailakiesitykset yhdessä niiden sunnuntailakien kanssa, jotka pantiin täytäntöön eräissä eteläisissä osavaltioissa 1880-luvulla, olivat Cestiuksen varoitus, joka samalla merkitsi jakolinjaa sisar Whiten maalla asumista koskevassa neuvonnassa. Ennen 1880-lukua hänen neuvonsa oli, että tulevaisuudessa meidän olisi tarpeen muuttaa maalle, mutta 1880-luvun jälkeen maalla asuminen oli jotakin, minkä olisi jo pitänyt olla toteutettu. Blairin lakiesitysten varoitusmerkki, joka edisti paavillisen vallan auktoriteetin merkin käsittelyä 1880-luvulla, oli esikuva Patriot Actista 9/11:n aikaan, sillä Ilmestyskirjan kahdeksantoista enkeli ilmestyi kummassakin näistä historioista.

9/11 oli varoitus siitä, että Cestius asetti valtansa pyhään paikkaan, minne sen ei olisi tullut tulla, sillä 9/11:ssä roomalainen laki korvasi englantilaisen lain. Vuoden 2021

Pelosi-oikeudenkäynneissä asianmukaisen oikeudenkäynnin lauseke hylättiin, ja tämä edustaa jälleen yhtä askelta kohti Tituksen piiritystä, joka päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin Yhdysvalloissa. Piiritys on ajanjakso. Vuosi 1888 puhuu sisäisen protestanttisen sarven kapinasta, ja 9/11 puhuu ulkoisen republikaanisen sarven kapinasta. Paavin virkaanastuminen kunniakkaasta maasta samana vuonna, jona myös viimeinen presidentti astuu virkaansa, edustaa viimeistä varoitusta siitä, että hävityksen kauhistus seisoo siellä, missä sen ei pitäisi, juuri ennen Paniumin taistelua. Paniumin taistelu johtaa suoraan sunnuntailakiin ja Aktionin taisteluun, joka edusti kolmatta ja viimeistä estettä pakanalliselle Roomalle, ja sitten pakanallinen Rooma hallitsi ehdottomasti 360 vuotta Danielin 11:24 täyttymykseksi. Sunnuntailain aikana Rooma valloittaa sekä kuudennen että seitsemännen valtakunnan, ja moderni Rooma hallitsee sitten yhden

vertauskuvallisen hetken eli neljäkymmentäkaksi vertauskuvallista kuukautta.

Jakeessa kuusitoista Pompeius, joka on juuri voittanut pakanallisen Rooman ensimmäiset esteet Syyriassa, valloittaa sitten Jerusalemin. Pompeius kukistaa Rooman kaksi ensimmäistä estettä, ja Augustus Caesar valloittaa kolmannen Actiumissa. Moderni Rooma valloittaa ensin etelän kuninkaan vuonna 1989 jakeen neljäkymmentä täyttymyksenä ja siten kuin jae kymmenen esikuvallisesti osoittaa. Sitten sunnuntailain aikana moderni Rooma voittaa toisen ja kolmannen esteensä Yhdysvaltojen avulla, minkä jälkeen Yhdistyneet kansakunnat heti suostuvat antamaan valtakuntansa paavilliselle vallalle. Pakanallinen Rooma valloitti kaksi Pompeiuksen kautta ja sitten yhden, ja paavillinen Rooma valloitti yhden vuonna 1989 ja sitten kaksi seuraavaa jakeessa kuusitoista, jossa Pompeius merkitään toisen valloituksensa kohdalla.

Olipa kyseessä sitten pakanallisen Rooman kolmas este Actiumissa tai se, kun kolmas este — jota kuvaa goottien karkottaminen Rooman kaupungista vuonna 538 — poistettiin, Rooma hallitsee ylimmäisestään voitettuaan kolmannen esteen.

Sillä Herra, Herra ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profetoille. Aamos 3:7.

Herra antaa varmasti lopullisen ilmennyksen siitä varoitusmerkistä, joka Danielin kirjassa esitetään hävityksen kauhistuksena, ennen kuin hävitys saapuu. Tuo varoitusmerkki on avoin liitto vastakohtana Reaganin salaiselle liitolle, jota edustetaan vuonna 2025. Herra ei tuo rangaistusta antamatta ensin varoitusta, ja Aamos ilmaisee hyvin suorasanaisesti, mikä Hänen palvelijoilleen annettu salainen ilmoitus on ja kenelle se on suunnattu.

Kuulkaa tämä sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, te Israelin lapset, koko sitä sukua vastaan, jonka minä johdatin ylös Egyptin maasta, sanoen: Ainoastaan teidät minä olen tuntenut kaikista maan suvuista; sentähden minä rankaisen teitä kaikista teidän pahoista teoistanne. Aamos 3:1, 2.

Aamos puhuttelee Jumalan valitun liittokansan viimeistä sukupolvea, jota on rangaistava, yhdenmukaisesti niiden 25 miehen kanssa, jotka kumartavat aurinkoa Hesekielin kahdeksannessa luvussa. Aamos esittää Laodikean sanoman, joka on kolmannen enkelin sanoma synnin pois pyyhkimisen aikana elävien tuomion ajassa. Aamoksen varoitus perustuu kahden osapuolen yhdistymiseen.

Voivatko kaksi vaeltaa yhdessä, elleivät ole keskenään sopineet? Karjuuko leijona metsässä, jos sillä ei ole saalista? Ärjyykö nuori leijona luolassaan, ellei se ole saanut mitään? Joutuuko lintu paulaan maahan, jollei sille ole pyydystä? Nostetaanko paula maasta, ellei siihen ole saatu mitään? Soitetaanko pasuunaa kaupungissa, eivätkä ihmiset pelkää? Tapahtuuko kaupungissa onnettomuus, jota Herra ei ole saattanut? Aamos 3:3–6.

Varoitus kahden yhdessä kulkemisesta yhtenä on asetettu siihen asiayhteyteen, jossa paula pyydystää linnun maasta. Linnut ovat uskonnollisten yhteisöjen vertauskuvia, ja paavius on Ilmestyskirjassa jokaisen saastaisen ja vihattavan linnun häkki.

Ja hän huusi väkevästi suurella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, ja siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja jokaisen saastaisen hengen tyyssija ja jokaisen saastaisen ja inhottavan linnun häkki. Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa vihan viinistä, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssansa, ja maan kauppiat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä runsaudesta." Ilmestys 18:2, 3.

Lintu häkissä on vangittu lintu, ja kun kansakunta harjoittaa haureutta Rooman porton kanssa, siitä tulee vangittu lintu, ja se lintu, joka korotetaan kaikkien muiden profeetallisten lintujen yläpuolelle, on se valta, jonka kolmiosainen huone rakennetaan, vahvistetaan sunnuntailaissa, paikalleen, joka on Sinearin maa, joka on Babylon. Se on se lintu, joka sai kuolettavan haavan vuonna 1798, eli kuten Sakarja ilmaisee, jonka vakkaan asetettiin lyijykansi, mutta joka sen jälkeen nostettiin ylös spiritismin ja luopioprotestantismin lintujen toimesta.

Silloin enkeli, joka puhui minun kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: "Nosta nyt silmäsi ja katso, mikä tämä on, joka tulee esiin." Ja minä sanoin: "Mikä se on?" Ja hän sanoi: "Tämä on eefa, joka tulee esiin." Ja hän sanoi vielä: "Tämä on heidän kaltaisensa kautta kaiken maan." Ja katso, lyijystä tehty talentti nostettiin ylös; ja tämä on nainen, joka istuu eefan keskellä. Ja hän sanoi: "Tämä on jumalattomuus." Ja hän paiskasi sen eefan keskelle; ja hän paiskasi lyijypainon sen suulle. Sitten minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso, sieltä tuli esiin kaksi naista, ja tuuli oli heidän siivissään; sillä heillä oli siivet niin kuin haikaran siivet; ja he nostivat eefan maan ja taivaan välille. Silloin minä sanoin enkelille, joka puhui minun kanssani: "Minne nämä vievät eefan?" Ja hän sanoi minulle: "Rakentaakseen sille huoneen Sinearin maahan; ja se pystytetään ja asetetaan sinne omalle jalustalleen." Sakarja 5:5–11.

Aamoksen ansa pyydystää linnun maasta, sillä se edustaa liittoa, joka edeltää pian tulevaa sunnuntailakia, jossa maan lintu vangitaan; ja Aamoksen mukaan liitto on nuhde laodikealaiselle seitsemännen päivän adventismille, sillä kaupungissa soitetaan varoitus trumpettia, jota he kieltäytyvät kuulemasta.

Soitetaanko pasuunaa kaupungissa, eikä kansa pelkäisi? Tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota Herra ei ole saanut aikaan? Sillä Herra, Herra ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen, profeetoille. Leijona on ärjynyt — kuka ei pelkäisi? Herra, Herra on puhunut — kuka voisi olla profetoimatta? Aamos 3:6–8.

Karjuva Leijona on Juudan sukukunnan Leijona, joka edustaa Kristusta, kun Hän sinetöi ja avaa sinetin profeetallisesta Sanastaan. Vuoden 2025 avoin liittouma on Cestiuksen piiritys, ja Jumalan kansan ryöstäjien tunnuskuva vahvistetaan, kun näette kahden kulkevan yhdessä, joiden ei koskaan tulisi olla rinnakkain. Rooman liittoutuminen ja yhdenmukaistuminen protestanttien kanssa on oksymoroni, sillä protestanttina oleminen merkitsee protestoimista Roomaa vastaan.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

Liian myöhäistä paeta ansaa

”Ja muistettakoon, että Rooma kerskaa sillä, ettei se koskaan muutu. Gregorius VII:n ja Innocentius III:n periaatteet ovat yhä Roomalaiskatolisen kirkon periaatteita. Ja jos sillä vain

olisi valta, se panisi ne täytäntöön nyt yhtä tarmokkaasti kuin menneinä vuosisatoina. Protestantit tietävät tuskin, mitä tekevät, kun he aikovat ottaa vastaan Rooman avun sunnuntain korottamisen työssä. Samalla kun he ovat päättäneet toteuttaa tarkoituksensa, Rooma pyrkii palauttamaan valtansa, saamaan takaisin menettämänsä yliherruuden. Kunhan Yhdysvalloissa kerran vahvistetaan se periaate, että kirkko saa käyttää tai hallita valtion valtaa; että uskonnollisia menoja voidaan pakottaa noudatettaviksi maallisin laein; lyhyesti sanoen, että kirkon ja valtion valta on hallitseva omaatuntoa, Rooman voitto tässä maassa on varma.”

“Jumalan sana on antanut varoituksen lähestyvistä vaarasta; jos sitä ei oteta vaarin, protestanttinen maailma saa tietää, mitkä Rooman tarkoitukset todella ovat, vasta silloin kun on liian myöhäistä päästä ansasta. Se kasvaa äänettömästi valtaan. Sen opit vaikuttavat lainsäädäntösaleissa, kirkoissa ja ihmisten sydämissä. Se kasailee korkeita ja mahtavia rakennelmiaan, joiden salaisissa kammioissa sen entiset vainot tulevat toistumaan. Huomaamattomasti ja epäilyksiä herättämättä se vahvistaa voimiaan edistääkseen omia päämääriään, kun sen iskun hetki koittaa. Kaikki, mitä se haluaa, on edullinen asema, ja sitä sille jo annetaan. Saamme pian nähdä ja tuntea, mikä roomalaisen aineksen tarkoitus on. Joka ikinä uskoo Jumalan sanaan ja tottelee sitä, saa siten osakseen häväistystä ja vainoa.” The Great Controversy, 581.

On olemassa maailma, joka makaa pahuudessa, petoksessa ja harhassa, itse kuoleman varjossa, — unessa, unessa. Ketkä tuntevat sielunsa tuskan herättääkseen heidät? Mikä ääni voi heidät tavoittaa? Mieleni siirtyy tulevaisuuteen, jolloin merkki annetaan: ”Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.” Mutta jotkut ovat viivytelleet hankkiakseen öljyä lampujensa täyttämistä varten, ja liian myöhään he tulevat havaitsemaan, ettei luonne, jota öljy kuvaa, ole siirrettävissä. Tuo öljy on Kristuksen vanhurskaus. Se edustaa luonnetta, eikä luonne ole siirrettävissä. Kukaan ei voi hankkia sitä toiselle. Jokaisen täytyy itse hankkia itselleen luonne, joka on puhdistettu jokaisesta synnin tahrasta.” Bible Echo, 4. toukokuuta 1896.

”Kun katselin kurjia sieluja kuolemaisillaan nykyisen totuuden puutteeseen, ja näin, että jotkut, jotka tunnustivat uskovansa totuuden, antoivat heidän kuolla pidättämällä ne välttämättömät varat, joita tarvittiin Jumalan työn edistämiseen, näky oli liian tuskallinen, ja pyysin enkeliä poistamaan sen luotani. Näin, että kun Jumalan asia vaati osaa heidän omaisuudestaan, he menivät murheellisina pois, niin kuin se nuorukainen, joka tuli Jeesuksen luo (Matteus 19:16–22), ja että pian ylitsevuotava vitsaus kulkisi heidän ylitseen ja pyyhkäisisi kaiken heidän omaisuutensa pois, ja silloin olisi liian myöhäistä uhrata maallista hyvyttä ja koota aarre taivaaseen.” Early Writings, 49.

”Juudas näki, että hänen rukouksensa olivat turhia, ja hän syöksyi ulos salista huutaen: On liian myöhäistä! On liian myöhäistä! Hän tunsikin, ettei voinut elää nähdäkseen Jeesuksen ristiinnaulittuna, ja meni epätoivoisena pois ja hirttäytyi.” Alfa ja omega, s. 722.